

sige, og det vil ordføreren sikkert give mig ret i, at dermed har man også sagt, at det afgørende i en debat er formen.

Nu brugte ordføreren lige udtrykket anstændighed. Vil ordføreren ikke give mig ret i, at når man gør anstændigheden til det afgørende, når man gør formen til det afgørende, har man forskrevet sig til noget, der i egentlig forstand er usagligt, for så handler det ikke om det, man siger, men om måden, man siger det på?

Vil ordføreren ikke give mig ret i, at det faktisk – og der vil jeg tillade mig at tale på basis af, jeg er lige ved at sige 50 års erfaring – er ødelæggende for en saglig debat, at det hele kommer til at handle om formen? Det betyder, at man lægger op til en fornærmethed, som udelukker, at der netop kan tales frit om den sag, det hele drejer sig om.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:50

Karina Lorentzen (SF):

Det handler naturligvis ikke kun om formen. Det handler også i høj grad om indholdet, og jeg mener faktisk ikke, at man kan skille de to ting ad.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 18:50

Søren Krarup (DF):

Så synes jeg, at jeg har lyst til at sige, at det faktisk er det, der sker, når man laver en blasfemi-paragraf, som jo lægger op til, at det er hele formen, der skal føre til, at man kan anklage sin modpart for at være uanstændigt krænkende. Et ord som krænkelse, det er dog utroligt, at det skal kunne danne baggrund for en lovgivning. Man kender jo små børn, der er fornærmede. Giver man sig så til at frede deres fornærmelse?

Jeg synes altså – og det er jeg sikker på at ordføreren i en rolig stund vil give mig ret i – at denne blasfemiparagraf og hele denne dyrkelse af formen lægger op til en afsporing af en saglig debat offentligt set, som giver mulighed for virkelig at tale frit til hinanden. Det er og bliver – og det er jeg fuldstændig sikker på at ordføreren er enig med mig i – en krænkelse af friheden, der ligger i denne dyrkelse af at være krænket.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:51

Karina Lorentzen (SF):

Nu er det jo ikke en hvilken som helst krænkelssag, som kan rejses efter paragraffen om blasfemi. Der skal tilsyneladende være tale om meget, meget grove krænkelser, så der er jo ikke noget til hinder for ytringsfriheden som sådan.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 18:51

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Lovforslaget her er jo en genfremsættelse, og jeg vil i det store og hele henvise til, hvad jeg sagde på Det Konservative Folkepartis vegne ved førstebehandlingen af L 131 torsdag den 19. maj 2005 og ved førstebehandlingen af L 88 tirsdag den 27. februar 2007, og så vil jeg ikke trætte Tinget med at stå og gentage alt, hvad jeg sagde ved de lejligheder.

Sagen er jo, at der ikke er sket nogen som helst forandring siden da, der skulle medføre, at vi har truffet en anden beslutning eller fået en anden holdning. Intet som helst er sket, der kan begrunde, at vi skulle ændre holdning. Der er heller ikke noget, der har fået forslagsstillerne til at ændre holdning, og indtil nu har jeg ikke hørt, at der er en eneste ordfører, der har ændret holdning i forhold til tidligere debatter.

Ikke i dag, men ved tidligere behandlinger mener jeg at have hørt, at der var nogle, der i forbindelse med § 140 gav udtryk for, at det nu var rart nok med en mentalhygiejnisk bremsekloks. Se, sådan et udtryk ville jeg jo aldrig kunne finde på at bruge, men jeg syntes alligevel, at det var en malende beskrivelse i den sammenhæng.

Når vi fra konservativ side fortsat holder fast i, at vi ønsker en § 140, at vi altså har en sådan blasfemibestemmelse, er det, fordi vi synes, det er gavnligt, og det er godt. Bestemmelsen er egentlig aldrig sådan rigtig trådt i funktion eller i karakter, i hvert fald er ingen blevet dømt for overtrædelse af den, men det kunne måske netop være, fordi den står der og folk respekterer, at vi har en sådan bestemmelse, der siger, at vi skal tale pænt og ordentligt. Vi kan tale frit om tingene, vi har ytringsfrihed, men der er altså en grænse, for man må ikke med sine ytringer eller med sin fri tale drive spot med eller forhåne et